

Μαζευτήκαμε σήμερα εδώ για να θρηνήσουμε τον άδικο θάνατο και χαμό τόσων ανθρώπων, καθώς και να συμπαρασταθούμε στους δικούς τους. Πολλοί βλέπετε αυτή την αποχή ως ευκαιρία για να χάσετε μάθημα, να κάτσετε να μιλήσετε με τους φίλους σας ή να χαλαρώσετε.

Αυτή η μέρα όμως δεν είναι για χαλάρωση, αλλά είναι για τον θρήνο των 57 ψυχών που τόσο άδικα χάθηκαν πριν δύο χρόνια. Πρέπει να ενώσουμε όλοι μαζί τις φωνές μας, έστω για να διορθωθούν τα σφάλματα που μπορούν να οδηγήσουν και σε άλλα δυστυχήματα. Πρέπει να διαμαρτυρηθούμε ώστε να τιμωρηθούν αυτοί που έφταιξαν και να δικαιωθούν οι ψυχές των θυμάτων και οι πονεμένες οικογένειες.

Σκεφτείτε πόσοι άνθρωποι έχασαν τους δικούς τους γονείς, αδέρφια, φίλους. Σκεφτείτε τους επιβάτες αυτού του τρένου που μείναν ζωντανή, πολύ πιθανόν ανάπηροι και τραυματισμένη σωματικά και ψυχικά. Φανταστείτε το βάρος που θα κουβαλούν στην ψυχή τους για την υπόλοιπή τους ζωή. Οι επιζώντες άκουγαν ανθρώπους να ουρλιάζουν και μετά τις φωνές τους να αργοσβήνουν. Τι να πούμε και για τις οικογένειες που το μόνο που βρήκαν ήταν ένα κομματάκι από το σώμα του θύματος που κάηκε από την σύγκρουση; Φανταστείτε τον οδηγό που έβλεπε το τρένο να έρχεται κατά πάνω του. Να μην μπορεί να κάνει τίποτα.

Δεν νομίζω να ήσασταν τόσο ψύχραιμοι εάν ήσασταν στη θέση των επιζώντων ή αν είχατε κάποιον που σιγά αγαπάτε να πεθαίνει σ' αυτό το δυστύχημα. Γι' αυτό κι αυτές τις δύο μέρες θα είμαστε όλοι ενωμένοι... είμαστε ικανοί για το απόλυτο καλό.

Τέλος οι απάτες και τα ψέματα! Όχι άλλο θάνατοι! Όχι άλλο χαμένο αίμα! Να κάνουμε την ελλαδα καλύτερη με τη φωνή μας! Ποτέ να μην ξεχάσουμε την 28η Φεβρουαρίου 2023!

Μαρία Βαιοπούλου